

logiske Betydning maatte ved en Revision af Synsloven Hensynet til Menighedernes berettigede Krav til Orden og Hygge i Kirken være. I den siden Synslovens Fremkomst forløbne Aarrække ere Fordringerne til Hygge og Bekvemmelighed i Hjemmene stadig stegne, og det er blevet følt som et Savn, at man ikke alle Steder er fulgt med i denne Henseende i Kirkerne. Vel var det Tanken med Loven af 1861, at hvad der efter Tidens almindelige Krav fordres i jævne, borgerlige Hjem, skulde Menigheden ogsaa kunne fordrø i Kirken. Men den detaillerede Maade, hvorpaa Loven er affattet, gjorde det ikke altid muligt at naa dette. Det maa herved erindres, at Menighederne selv ingen Indflydelse havde, og at Provstesyndet, der skulde varetage Kirkens Interesser, som Regel stod overfor en privat Tiendeejer, i hvis personlige Interesse det hyppig var at holde Udgifterne indenfor visse Grænser. Men disse hæmmende Forhold ere nu i alt Fald for en Del bortfaldne.

For det første er det ved Lov om Menighedsraad af 10. Maj 1912 § 20 fastsat, at Synets Afgørelser af Menighedsraadet kunne indankes for Oversyn eller for Ministeriet. Dette er en overordentlig vigtig Bestemmelse, som nok, selv med den gamle Synslov, skal vise sine gode Virkninger baade direkte og maaske endnu mere indirekte.

Af endnu større Betydning ere dog Bestemmelserne i Lov om Tiendens Afløsning af 15. Maj 1903 § 23, hvorefter der er aabnet Adgang for de private Tiendeejere til at faa de dem paahvilende Forpligtelser overfor Kirkerne afløste. Denne Adgang bliver benyttet i saa stort Omfang, at det allerede nu kan siges, at langt de fleste Kirker, efterhaanden som Tienden afløses, ville blive selvejende, og det vil da være muligt i videre Omfang at imødekomme Menighedernes Krav overfor Kirkerne, idet Hensynet til den private Tiendeejers økonomiske Interesse bortfalder. Det har derfor ogsaa været muligt i det nye Forslag paa adskillige Punkter at stramme Fordringerne, idet en Tiendeejer, som heretter ikke mener at kunne staa sig ved at beholde Forpligtelserne overfor Kirken, kan faa disse afløste, og man har ment utrykkelig at burde gøre Tiendeejerne opmærksomme herpaa ved i Lovforslagets sidste Paragraf at indsætte en Bestemmelse om, at for de Kirketiendeejere, som inden Lovens Ikrafttræden, der af Hensyn hertil er foreslaaet fastsat til 6 Maaneder efter Lovens Bekendtgørelse i Lovtidende, be-

gøre deres Forpligtelser overfor Kirken afløste, lægges Reglerne i den nugældende Lov til Grund for Afløsningen.

Det skal endnu bemærkes, at man ved Forslagets Udarbejdelse har bestræbt sig for at gøre Loven saa overskuelig som mulig, og det har af Hensyn hertil været nødvendigt at fravige den Orden, hvori den nugældende Lov fremsætter sine Regler. Forslaget er delt i 4 Afsnit, hvoraf det første handler om Kirker, det andet om Kirkegaarde, det tredje om Syn, Oversyn og særligt Syn og det fjerde om Lovens Ikrafttræden. Indenfor denne Inddeling har man delt Forslaget i en Række Underafsnit med særlige Overskrifter, saaledes at Lovens Overskuelighed vil blive lettere end den nu gældende Lovs.

Man skal herefter gaa over til at omtale Forslagets Enkeltheder.

Første Afsnit.

Kirker.

I.

Almindelige Bestemmelser.

Lovforslaget indledes med en Række almindelige Bestemmelser (§§ 1—7).

Her findes først Bestemmelsen om, at alle Folkekirkens Kirker skulle være underkastede et aarligt Syn, jfr. dog herved Forslagets § 38.

Det er dernæst anset for rigtigt straks i Begyndelsen af Loven at fastslaa, hvem der har Ansvaret for Overholdelsen af de i Loven givne Regler. Den ældre Lovs Bestemmelser vare helt igennem formede som Paabud til Tiendeejerne, saaledes at det (i §§ 25 og 26) fastsattes, at disse Paabud skulde gælde henholdsvis Kirkens Bestyrelse og Kirkeværgerne i de Tilfælde, hvor en Kirke ejede sig selv eller ejedes af de tiendepligtige Sognebeboere eller af et andet lignende Interessentskab. Efter hvad der foran er anført om Kirkernes Overgang til Selveje, vil det i Fremtiden i Reglen blive Kirken selv eller den for denne valgte Bestyrelse, der har Ansvaret, men for saa vidt en Kirketiendeejer ikke har faaet sine Forpligtelser overfor Kirken afløst, har han samme Ansvar som den selvejende Kirkes Bestyrelse og skal, for saa vidt han ikke bor i Sognet, have